

Η κ. Μαρίκα Κοτοπούλη πάλι στην 'Αθήνα

«ΣΚΙΑ» ΚΑΙ «ΙΣΡΑΗΛ» ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΗΣ
ΣΤΗΝ ΟΜΟΝΟΙΑ. — ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ.

ΑΠΟ ΤΗ λαμπρή άρχισε παραστάσεις στο θέατρο της στην 'Ομόνοια η κ. Μαρίκα Κοτοπούλη με έπαναλήψεις, πράμα άναγκαίο σέ μία μεταβατική περίοδο. Τώρα μέ τό νά είνε οι έπαναλήψεις αυτές ή «Σκία» τού Νικοντέμι καί μάάλιστα τό «'Ισραήλ» τού Μπερνστάιν, τό πράμα γίνεται άναγκαίο κακό, πού έχει όμως καί τά καλά του. Είδαμε στόν «'Ισραήλ» τό νεαρό κ. Μυράτ νά δείχνει μία όλοφάνερη πρόοδο. Ήταν τό παίξιμό του δυνατό, μέ χυμό καί άρκετά άνετο, χωρίς σφίξιμο. Μπράβο καί σ' αυτόν καί στην κυρά δασκάλα τή θεία του. Έλπίζω γρήγορα νά τόν χειροκροτήσουμε σέ καμιά μεγάλη δημιουργία.

Γιά τό νέο έργο πού άκολούθησε θά γράψουμε στό έρχόμενο φύλλο.

Άκούσαμε άπό καιρό πώς ή κ. Κοτοπούλη έτοιμάζει μεγάλες δουλειές μέ νέο μεγάλο θέατρο, όπου τή σκηνοθεσία θ' αναλάβει ή ίδια. Μία έπίσκεψη τής χρωστούσαμε έτσι κι' άλλοιώς...

Στό θέατρο της στην 'Ομόνοια, πρϊν άπό τήν πρόβα, ξαναβλέπουμε τή δαιμονισμένη θεατρίνα. Μόνη κάθεται σέ μία καρέκλα στην είσοδο τού θεάτρου, όπου τό καφενεϊό. Οι ήθοποιοί, άκόμα άραιοί κέρνουν γύρω τόν πρωινό τους καφέ. Μας δέχεται μέ δλη εκείνη τήν ψεύτικη, μά τόσο ώραία χαρά πού συνηθίζει καί πού κάνει κανέναν νά πιστέψει πώς τή σκλάβωσε ή έπίσκεψη. Άλί του πού ξεχάσει πώς τό κομπλιμεντόζικο αυτό θαυματουργό στόμα ξέρει καί κάτι βρισιές... Λοιπόν; λοιπόν, κυρία Μαρίκα; Ή περιόδεια;

— Πολύ ώραία, πολύ ώραία, καί χτυπάει ξύλο γιά γούρι στό πασελθόν! — άπό «κεκτημένη συνήθεια» καθώς έξηγει κ' ή ίδια γελώντας. Τή ρωτούμε γιά τό μέλλον κι' άμέσως τό προσωπάκι αυτό, πού λές καί τ'όχει σκαλίσει σέ ξύλο κανέναν υπερμοντέρνο μάστορη, μαθητή τού Πικασσό, γίνεται άμέσως σοβαρό κι' άντρί-

κιο, κι' άπάνω του ρίχνει τούς Ισκιους της ή ξγνοια τής δουλειάς:

— Θά φτιάξουμε τό θέατρο: Νέο μεγάλο, πλούσιο. Περιστεροφική σκηνή, χτιστός ούρανός κινητός, ή τελευταία λέξη στην Έλλάδα. Άνεση, τί λέω; πολυτέλεια, τόσο γιά τούς ήθοποιούς στά καμαρίνια, όσο καί γιά τό κοινό στή σάλα. (Πολύ σωστά, τό θέατρο είνε ή ύψιστη πολυτέλεια τής ζωής). Έχω φιλοδοξίες νά

Η κ. Μαρίκα Κοτοπούλη.

παίξω κάποια έργα, — όχι γιά τόν έαυτό μου γιά τά έργα, γιά τούς ήθοποιούς, γιά τό κοινό...

Στό μεταξύ ή δουλειά δουλειά. Μέσ στην κουβέντα της ή κ. Μαρίκα έχει τό νοϋ της καί στην τρέχουσα ύπηρεσία... Τήν άποχαιρευτούμε μέ τήν ευχάριστη διάθεση πού πιάνει κανέναν όταν παρακολουθεί τήν κίνηση σ' ένα έργαστήρι, σ' ένα σταθμό σιδηροδρομού, σ' ένα υπερωκεάνειο τήν ώρα τής έντατικώτερης έργασίας, καί διαπιστώνουμε άλλη μία φορά τήν άλήθεια πώς ή έργατικότητα είνε κείνο πού πάνω άπ' όλα τ' άλλα φέρνει τήν έπιτυχία.